

Flertal og dets Mindretal. Som sædvanlig ville vi bekkæftige os med Sagen i Afsnit og holde os først til Udgiftssiden, dernæst til Indtægtsiden, og det staar hvert Medlem frit for at gjøre Bemærkninger ved de enkelte Paragrafer efterhaanden som vi komme til dem, hvad enten der er stillet Ændringsforslag til dem eller ikke. Det er Alt kun efter Sædvane.

Det Første, der saaledes vil være som Afsnit at stille under Forhandling er Lovforslaget §§ 12, 13, 14, 15, 16 og 17; saaledes kunne vi godt tage dem. Der er ingen Ændringsforslag. Jeg veed ikke, om Nogen ønsker at knytte Bemærkninger til disse Paragrafer? (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, kunne vi forlade Paragraferne idet de vedtages uden formelig Afstemning.

Saa komme vi til § 18, vedrørende Udenrigsministeriet; der er heller ikke noget Ændringsforslag. Jeg veed ikke, om Nogen ønsker Ordet i Anledning af § 18 eller noget af de derhen hørende Emner? (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, og Paragrafen kan vedtages uden formelig Afstemning, gaa vi til § 19, der er af større Betydning, vedrørende Indenrigsministeriet og i Forbindelse dermed den Del af § 26, som vedrører det samme Ministerium. Der er ingen Ændringsforslag.

Jeg hører, at den ærede Indenrigsminister ikke er i Stand til at være til Stede, men at Justitsministeren varetager hans Tare.

Jeg veed ikke, om den ærede Minister ønsker strax at faae Ordet? (Justitsministeren [Mellemann]: Nei!)

Ordføreren (Schlegel): Jeg har kun faa Bemærkninger at gjøre til § 1 og Indtægtsiden i det Hele, hvortil der jo kun er stillet et Ændringsforslag, som det fremgaar af Ændringsforslagslisten. Vi have kun med Hensyn til, at der er et Understud paa Telegrafvæsenet af 219,700 Kr., fremhævet, at vi ligesom i Fjor maa udtale en Beklagelse over, at det er saa. Det forekommer os nok, at man burde stræbe hen til, at dette Understud helt bortfaldd, saa at den Formindstelse . . . . .

Formanden: Maa jeg gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa — jeg hører det nu, jeg bemærkede det ikke strax — at det er Indtægtsparagraferne, den ærede Ordfører omtaler, men det ikke er den Side af Lovforslaget, der er til Forhandling nu. Det er § 19 med den tilhørende Del af § 26.

Ordføreren (Schlegel): Om Forlæbelse, det havde jeg ikke lagt Mærke til. — Svad § 19 angaar, stiller Udvalget Forslag om, at den Konto, der var opstillet paa Rejseringens Forslag om Reiser i Handelens og Skibsfartens Interesse paa 5,000 Kr. skal gjenoptages. Vi have fundet, at det har stor Betydning for Landet, at saadanne Reiser ste, og henvise i saa Henseende til Anmærkningerne til Finantslovsforslaget. Vi mene altsaa, at det kunde være rigtigt at bevilge dette ubetydelige Beløb. Ellers er der mig bekendt intet Ændringsforslag stillet hertil eller til § 26.

Th. Nielsen: Det er altsaa kun Ændringsforslaget under Nr. 2, hvorom Forhandlingen dreier sig. Ærede Medlemmer ville maasse erindre, at dette Forslag om 5,000 Kr. til Rejseudgifter i Handelens og Skibsfartens Interesse oprindelig var stillet paa Finantslovsforslaget, og i Anmærkningerne findes derom kun den meget korte Bemærkning, at efter Indstilling fra Grosserer-societetet finder man det tjenligt nu og da at udsende en saadan Rejsende. Men Udvalget i Folkethinget, baade Høire og Venstre, har til 2den Forhandling været enig om at stryge denne Bevilling, og til 3die Behandling blev den ikke gjenoptaget hverken af Ministeren eller fra nogen anden Side. Ganske vist findes der paa Finantslovsforslaget visse Rejsebevillinger og deriblandt ogsaa til Vandvæsenet, men der er tilføjet „extraordinært“ og man har kun, saa vidt jeg har opfattet Forhandlingerne, gaaet ind paa at give en saadan Bevilling til Vandvæsenet af den simple Grund, at der er saa Meget for Tiden at undersøge vedrørende Vandvæsenet, medens man derimod angaaende Handelsfager vel har ment, at Handelsfolk ere, om jeg saa maa sige, de mest internationale af alle Landets Borgere; de ere næsten af Naturen at betragte som Rejsende. For det Tilfælde, at der skulde være særlig Trang til, at der blev reist paa Handelens og Skibsfartens Vegne, og man havde en Person til at udsende i saadant et enkelt bestemt Øemed, vilde der vel ikke være Noget i Veien for at give en saadan Bevilling, men i sin Almindelighed har man ikke villet give Bevillingen. Derfor har Folkethingets Udvalg været enig om at negte den, og den ærede Minister har som sagt heller ikke stillet den op paa ny.

Justitsministeren (Mellemann): I Anledning af de Bemærkninger, der ere fremkomne fra det ærede Medlem, skal jeg bemærke, at det, der foranledigede Indenrigs-